

Esén:

Noč na kraški gmajni.

Žarkoo solnčnih ni več.
Zaspali so beli in modri rnetuijčki,
zablestele so zvezde na nebu
kot plamenčki daljnih sveč — —

Samo murenčki
pred SDOjimi hišicami
svrajo na škančke.
Oj, se to lepo sliši
o tiho noč!

Jaz poslušan na sDojem oknu
fa čudežni raj.
Jezus dobri,
lahko noč nam daj!

Janko Samec:

Miš in mačka.

»Uí, uí!« zastoka miška v pasti
in zatrjuje sama sebi:
»Če bila prosta bi, hotela nebi
nikdár več sala krasti!«

Pa mimo pride mačka, siva teta,
in misli si: »Ej, miška laže! —
A vendarle naj še enkrat pokaže,
da zna držati, kar obetal!«

Odpre ji mačka tiho past železno
in miška plane hitro v luknjo.
A mačka modra smukne brž pod suknjo
in se ozira v mrak oprezno.

Vonjavo salo — to dehti od mize!
Nista prešli še dve minuti,
pa že je spet požrešno miško čuti,
kakó slastno ga v mraku grize.

Dé mačka: »Kdor nalašč v pogubo rije,
ej, temu vendar ni pomoči!« —
Pa v loku brž na drobno miško skoči
ter ji za kazen vrat zavije.